

Jens og Marie

Jeg lærte Jens og Marie at kende for 10 år siden, vi boede på det tidspunkt på Tyrstinggaard ved Matstrup og de ringede til os for de ville gerne købe en gravhund, deres lille hund var ved en uheld kørt over og var gået bort.

På dette tidspunkt havde jeg en gravhund, som de kunne købe og vi havde aftalt at de måtte komme ud for at se hunden.

Søndag eftermiddag kom Marie sammen med en nabo, for at kigge på vores hund og de var med det samme gode venner og virkede glade for hinanden, hunden fik et nyt halsbånd på og vi ordnede papirer og penge og de kørte lykkeligt til Alrø igen.

På en af vores opdagelses rejser i Danmark, kom vi tilfældigt på Alrø og da vi stod ved den lille havn, kom der nogle mennesker som ville tage en dukkert. Vi spurgte dem om de måske viste hvor Jens og Marie boede og så fik vi adressen og tog af sted for at besøge dem.

Vi kom ud til deres lille hus på Strelshovedvej og bankede på, der blev råbt at vi bare skulle komme indenfor og der sad de ved køkkenbord, de kendt os med det samme og hunden var ellevild for at se os. Vi fik tilbud en dram som vi ikke måtte afslå, men den lå noget i den stærke enden af skalaen. Det blev så kun ved en lille mundfuld for mig, vi var med bil og der skulle jo også køres hjem på et tidspunkt.

Vi havde kaffe og kage med på køreturen, så alle fik en stykke kage med et krus kaffe og vi fik snakket en del. De viste os huset, haven og hønsene og vi fik den gode historie om deres liv og deres unge dage.

Jens og Marie havde ingen børn, så de synes det var så hyggeligt da vi kom med vores 5 børn. Børnene fik lov at låne alle Jens' Disney VHS'er med hjem, som han havde rigtig mange af.

Da vi flyttede til Gylling fik jeg arbejde i odder komune's hjemmepleje, fik jeg til min store overraskelse, turen ude på landet og til Alrø der mødte jeg Jens og Marie igen. De havde brug for hjælp, for de var jo allerede meget oppe i årene og skavankerne gjorde at det hele blev lidt mere vanskeligt.

Igennem årene vi boede i Gylling og nu i Gosmer holdte vi lidt kontakt med Jens og Marie, de kom på plejehjem og skulle forlade deres lille hus, da det ikke gik længere med både bentøj og sygdom.

Jens og Marie var nogle meget specielle mennesker. Jens en stolt mand altid med en flaske dram parat og piben som sad i mundvigen, Marie en lille spinkel kvinde med et stort smil og hendes egen måde at være på.

Jens og Marie boede mange år på Alrø og da jeg fik ideen til at lave denne bæk med 2 gamle mennesker til cafe Alrø kunne det ikke være andre end Jens og Marie. De får nu lov til at nyde udsigten og hygge sig med gæsterne.

Petra Smid-lucas